

Den 22. november 1974.

Bilag 11.

Undertegnede deltagere i udvidet fagfor- eningskursus på Esbjerg Højskole, 10.-22. no- vember 1974, repræsenterende Beklædnings- arbejderforbundet, Blikkenslager-, sanitets- og rørarbejderforbundet, Elektrikerforbun- det, Specialarbejderforbundet, Dansk Funk- tionærforbund, Husligt Arbejderforbund, Kommunalarbejderforbundet, Kvindeligt Arbejderforbund, Litografisk Forbund, Meta- larbejderforbundet, Papirindustriarbejder- nes Forbund, Slagteriarbejderforbundet og Træindustriarbejderforbundet, tillader sig hermed at anbefale, at udvalget tager særligt hensyn til følgende punkter i forbindelse med det fremlagte lovforslag om arbejds- miljø:

Vi er enige om at kræve, at ord som: „så vidt muligt“, „bør“ o. s. v. må erstattes med ordet: skal. Til trods for de mange giftige stoffer, der i dag findes på vore arbejdsplad- ser, siges det i bemærkningerne til lovfors- slagets kapitel 8 vedr. stoffer og materialer, at man kun „så vidt muligt (skal hindre, at disse stoffer) når ud på arbejdspladserne“. Hvorfor: „så vidt muligt“? Og hvorfor har man ikke i forbindelse med § 34 i forslaget fundet anledning til at kræve forhåndsgod- kendelse af stoffer og materialer, således som det er tilfældet med bygninger og tek- niske hjælpemidler? Vi må kort sagt kræve, at §§ 34, 48 og 49 skærpes.

11 timers-reglen må og skal respekteres og det på en sådan måde, at der *overhovedet ikke* gives nogle af de dispensationer, der frem- går af forslagets § 50, stk. 2 og 3, og § 52, stk. 3. Da søn- og helligdagsarbejde efter vor mening kun bør udføres, hvor det er sam- fundsmæssigt påkrævet, og da vi i øvrigt ville mene, at man burde anlægge samme synspunkter på lørdagsarbejdet, er det med den største forbavselse vi erfarer, at den gældende arbejderbeskyttelsesbestemmel- se om søn- og helligdagsarbejde — der ganske vist er gennemhullet af mange dispensatio-

ner — nu er slettet i det foreliggende lov- forslag, jfr. § 53, hvorefter det egentlige fri- døgn „så vidt muligt (skal) falde på søn- dage og så vidt muligt falde samtidig for alle, der er ansat i virksomheden“. Vi vil tvært- imod foreslå, at man indenfor en femårs pe- riode arbejder på, 1) at gøre lørdagsarbejde til søndagsarbejde, 2) at man afskaffer alt ikke samfunds-nødvendigt skifteholdsarbej- de og 3) sikrer en nedsættelse af støjgrænsen til 80 dB (A), idet vi i øvrigt er vidende om, at selv denne støjgrænse ikke sikrer helt mod høretab. Også overarbejde og akkord- arbejde må afskaffes. Men det ses ikke af bemærkningerne til lovforslaget, at § 39, stk. 1, nr. 2 om „forbud mod særligt farlige arbejder, arbejdsprocesser og -metoder“ skal omfatte f. eks. akkord- og skifteholds- arbejde. Hvornår har man tænkt sig i lov- givningen at tage hensyn til de undersøgel- ser, der påviser sundhedsfaren ved disse arbejdsformer — således som man gjorde det i den 1938-betænkning, der ligger til grund for den nuværende lov, men hvor de borgerlige partier modsatte sig socialdemo- kratiets og DKPs ønsker om at følge be- tænkningens ord om forbud mod akkord- arbejde, hvor det truede arbejdssikkerheden, og det principielle forbud mod natarbejde.

Bedriftslægeordningen kan vi ikke gå ind for, medmindre bedriftslægen ansættes af det offentlige (§ 13 i forslaget), således som det allerede blev fremhævet ved rigsdags- forhandlingerne om den første af vore arbejderbeskyttelseslove fra 1873. Var det ikke på tide at få dette synspunkt respekte- ret? For de mindre virksomheder må en læge fra området have fast tilsyn. I denne sammenhæng vil vi gerne anbefale, at en konsulentordning, som den er gennemført indenfor bygge- og anlægsområdet, kom- mer til at gælde for virksomheder med 1-9 ansatte, jfr. § 5 i forslaget. Vi tror ikke, at de ansatte på disse små virksomheder vil have